

собою в наслідок того, що верхня частина рами ручками упреться в землю з правого та лівого боків військового.

Але не враховуючи ці недоліки евакуація поранених за допомогою подібних возиків є все ж таки найзручнішим способом.

Існуючі недоліки, з якими стикаються наші військові під час застосування тактичних возиків, нашою метою є створення нової конструкції візка, який би використовувався для евакуації поранених та різних потреб логістичного забезпечення у зоні безпосереднього бойового зіткнення.

Вимоги до нової конструкції евакуаційного візка створені враховуючи недоліки існуючих зразків та пропозиції військових, які залучені для проведення евакуації поранених із зони безпосереднього бойового зіткнення. Для створення нової конструкції евакуаційного візка потрібно врахувати:

- умови бездоріжжя та можливість подолання важкодоступних ділянок місцевості (відсутність осі між колесами для збільшення кліренсу);
- безпеку з боку противника (залучення одного військовослужбовця);
- доступність у використанні кожним військовослужбовцем (легкість візка (до 20 кг) та простота кріплення на поясі);
- захист коліс від проколів та порізів уламками;
- можливість швидкого від'єднання візка від рятувальника (швидкий скид);
- можливість рухатися з під'єднаним візком в положенні лежачі (повзти);
- комфортне перевезення пораненого (уникання додаткових пошкоджень);
- наявність засобів фіксації спорядження, провізії, боєприпасів під час перевезення;

Якщо врахувати ці вимоги та поєднати їх в одну конструкцію евакуаційного візка, то ефективність рятування пораненого з лінії безпосереднього бойового зіткнення значно підвищиться, а ймовірність своєчасного надання кваліфікованої медичної допомоги суттєво зросте.

*Діміч Антоніна,
доктор юридичних наук, доцент,
Національна академія Служби безпеки України*

*Чепурна Ганна,
співробітник Служби безпеки України*

ОКРЕМІ ПИТАННЯ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ В СФЕРІ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ НА ПРИКЛАДІ США

Міжнародний досвід формування логістичного забезпечення державної безпеки країн НАТО включає широкий спектр підходів, стратегій і технологій, які використовуються для оптимізації постачальних ланцюгів, зменшення витрат та

підвищення ефективності виконання своїх функціональних обов'язків під час ризиків пов'язаних із доставкою, отриманням та зберіганням військового майна. Потреба у вивченні і запозиченні міжнародного досвіду в сфері логістичного забезпечення державної безпеки України на прикладі США в умовах повномасштабної російської агресії проти України зростає, що потребує подальшого дослідження зарубіжної практики.

Розглянемо специфіку організації логістичної системи збройних сил США. Організаційна структура Збройних сил США (англ. Structure of the United States Armed Forces) – упорядкована сукупність державних структур, озброєних військових формувань, установ, закладів та інших структурних організації усіх Збройних сил країни, які відповідно до розділу 10 Кодексу США належать до Міністерства оборони США (армія США, військово-морські сили, повітряні сили та морська піхота і Міністерства національної безпеки США (Берегова охорона, призначених для охорони і оборони держави та захисту її незалежності від зовнішніх небезпек. Керівництво усією вертикаллю влади над збройними силами США здійснюється Верховним головнокомандувачем країни – Президентом США – через міністерство (департамент) оборони США.

Важливо зазначити, що логістика у ЗС США є сферою відповідальності всіх родів військ, зокрема й у межах їхніх спільних міжвидових операцій. Ключовим документом, що регулює управління логістичною діяльністю, є настанова Комітету начальників штабів (КНШ) JP 4–0 «Joint Logistics».

Збройні сили США мають сім бойових командувань для тилового забезпечення військ. У Європі, Африці, Тихоокеанському регіоні, на Близькому Сході, у Південній та Північній Америці та у космосі. Керування ланцюгом постачання для всіх військових структур США, і навіть країн-союзників здійснює DLA – це підрозділ чисельністю 26 000 осіб. Полковник ВПС США Дон Берчфелд вказує, що логістика часто визначає хід війни: паливо, боєприпаси, їжа та вода, а також медикаменти – все це життєво необхідне на передовій.

Також у США виділяють п'ять факторів про військову логістику, від якої залежить перемога чи поразка у війні, зокрема ними є: 1). Потреба пального домінує над іншим. Запас палива завжди є ключовим фактором для будь-якої військової операції. 2). У солдатів ніколи не повинні закінчуватися боєприпаси. Для регулярного поповнення запасів армія США використовує логістичний пакет боєприпасів (LOGPAC). LOGPAC має на увазі доставку зброї з вантажівок або вертольотів безпосередньо до солдатів на лінію фронту. 3). Перекидання солдатів і техніки складне і небезпечне. Військовим логістам необхідно забезпечити достатню мобільність більшості товарів постачання, щоб уникнути знищення. Зберігання товарів у одному централізованому місці пов'язане зі значним ризиком. 4). Потреба актуальної інформації. Інформація в режимі реального часу є життєво важливою для ухвалення рішень. Планування зазвичай досягається з допомогою прогнозування потреб. І підтримується

щоденними звітами про стан логістики (LOGSTAT), що надаються бойовими групами. Для американських збройних сил ухвалення рішень у великих бойових операціях здійснюється групою людей. До неї входять командири, що діють на передовій, та логісти у Сполучених Штатах. 5). Цифрова інфраструктура – майбутнє військової логістики. Збройні сили США та їх союзники відмовляються від використання лінійних ланцюгів постачання на користь створення взаємопов'язаних фізично-цифрових мереж. Перевага полягає в тому, що є можливість миттєво з'ясувати, кому що потрібно, хто має і хто може доставити все необхідне. Тактичні підрозділи США мають великий потенціал у цих областях, включаючи супутниковий зв'язок. Постійно розробляються нові більш захищені системи та можливості підтримки цифрового зв'язку армії. Як бачимо, під час російсько-української війни продовжує ключову роль відігравати логістичне забезпечення державної безпеки, оскільки без ефективного та своєчасного його забезпечення неможливо виконувати точно в термін свої функціональні обов'язки.

Варто констатувати, що транспортування такої великої кількості вибухових речовин як через Сполучені Штати, та через Європу стало для них унікальною проблемою через те, що у портах були обмеження на кількість, яку вони могли проводити за один і той самий період, тому вони були вимушені постійно стежити за рухом озброєння, зокрема за тими напрямками, де рух зброї сповільнювався, щоб проаналізувати ситуацію і за потреби перенаправити вантаж в інший порт тощо. Загалом у командуванні США вважають, що оборонному відомству варто збільшити фінансування в інструменти обробки даних та зв'язку, щоб командири мали змогу отримувати інформацію в режимі реального часу про те, де й яке озброєння перебуває на шляху до кінцевого споживача.

Також значну роль в реалізації сучасного логістичного забезпечення державної безпеки відіграють її вчасно розроблені та реалізовані відповідно до міжнародних стандартів нормативно-правові акти України. Потребують оновлення та доповнення, а також прийняття нових нормативно-правових актів України в сфері логістичного забезпечення державної безпеки, розробка нових стратегій та програм, їх законодавче закріплення та імплементація міжнародних стандартів НАТО і ЄС.

Отже, враховуючи досвід США, пропонуємо військовим логістам суб'єктів державної безпеки України під час війни постійно, точно в термін із мінімальними людськими та матеріально-технічними витратами забезпечувати: достатню мобільність більшості товарів, робіт і послуг постачання, складування та зберігання матеріально-технічних засобів, у тому числі вони повинні бути надійно захищеними, у разі часткового пошкодження, своєчасно перенесені в інший пункт дислокації, а також новий розвиток цифрової інфраструктури (мотивувати українських вчених та віддавати перевагу їх розробкам) на стратегічному, тактичному і оперативних рівнях управління.